

[Indenrigsministeren.]

ærede Medlem Hr. Clausager appellerede om en Dom over mig og min Virksomhed med Hensyn til Rentesænkningen, og denne Dom maa jo, hvis det ærede Medlems Parti ikke denne Gang vil være med til at gennemføre den Lovgivning, her er Tale om, hvad enten Valget kommer før eller senere, fældes ude i Landet, og det var det, jeg omtalte.

Det er betegnende, at det ærede Medlem kalder et Forslag om en saa dybtgaaende Rentesækning som den, andet Afsnit indeholder Forslag om, for et Svinkearinde i den politiske Taktik. Det ærede Medlems Partifæller ude i Landet ved meget bedre, hvad det Afsnit er værd.

Jeg tror i og for sig nok, at det ærede Medlem Hr. Kyed og jeg forstaar hinanden med Hensyn til det, vi her drøftede. Min Bemærkning tog ikke Sigte paa, hvad der i og for sig var det mest beklagelige, om Kapitalen tabtes i Landbrug eller i Industri, jeg ønskede blot at pege paa den fundamentale Forskel, der er erhvervsmæssigt set paa dette Omraade. Naar en industriel Virksomhed ikke kan gaa rundt og ikke kan give 6 pCt. i Rente, kan den maaske give 5, 4, 3, 2 ned til 1 pCt., maaske slet ingen, uden at det i øvrigt erhvervsmæssigt set er ødelæggende for den paagældende Bedrift. Det er beklageligt for Aktionærerne, det er en Sag for sig, men erhvervsmæssigt set er det ikke ødelæggende. Ganske anderledes er det den Dag, en Landmand ikke kan faa nogen Forrentning af den Kapital, som han har laant i sin Bedrift, da er det ødelæggende for Bedriften, det er jeg overbevist om, vi i og for sig slet ikke er uenige om.

Det ærede Medlem Hr. Hasle beskyldte mig for, at jeg var fremkommet med personlige Angreb ogsaa paa andre end ham selv, det gjaldt f. Eks. over for de københavnske Grundejere, idet jeg havde fremsat den Opfattelse, at man fra Grundejerforeningernes Side søgte at øve Indflydelse paa Kreditforeningerne for at faa dem til at give større Laan i gamle og mindre Laan i nye Bygninger. Jeg maa ærlig talt sige, at jeg vidste ikke bedre, end at det var noget, der var almindelig kendt i København. Jeg har tilfældigvis her et Eksempel derpaa, som jeg i og for sig ikke tillægger større Betydning, fordi det er en almenkendt Sag. Det er et Referat fra en Generalforsamling i Grundejerforeningen for Sjælland og Lolland-Falster, og den stod i „Frederiksberg Grundejerblad“ Søndag den 26. August 1934. Der staar netop, at Formanden for Fællesforeningen af Grundejerforeninger i

København sagde i sin Tale, at det er nødvendigt med nye Installeringer og Forbedringer af gamle Ejendomme, hvorfor vi har arbejdet paa at faa Kreditforeningerne og Hypotekforeningerne til at se mere mildt til gamle Bygninger og — læg Mærke dertil — mindre mildt til nye Bygninger. Hvorfor? Fordi man fra Grundejerforeningernes Side selvfølgelig ser saadan paa det, at nye Bygninger, der finansieres rigeligt, afgiver en større Mulighed for en intensiv Konkurrence over for de gamle Bygninger.

Jeg skal endnu føje til, at jeg har ikke fremsat noget personligt Angreb paa Dr. Jørgen Pedersen. Jeg har fremhævet det som en Kendsgerning, som det ærede Medlem selv fremførte, at Dr. Jørgen Pedersen, hvad enten han er Tilhænger af det eller ikke, i Odense har fremført, at Maaden, hvorpaa man kom uden om Konjunkturmomentet i Landbruget, var at gaa den Vej, som betegnedes ved den store Pulje, alle Landmænd som Statsfunktionærer. Og med Hensyn til Doktorens Udtalelse om Udligningsfonden i „Berlingske Tidende“ har jeg Punkt for Punkt gennemgaaet den ud fra rent saglige Synspunkter.

Til Slut skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at Forskellen mellem det, jeg foreslaar, og det, han var inde paa her i Dag i sin første Tale, om at Staten ikke skulde gribe ind, det hele skulde ordnes ved Skattefrihed for de nye Obligationer, er, at i det første Tilfælde kommer man til at afgive største Delen af Konverteringsfordelen, og derved gives der mindre Kapitaliseringsmuligheder, medens efter det ærede Medlems Recept alle Fordele vil opnaas af Grundejerne, og det vil give den fulde Kapitalisering. Det er Forskellen.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt tidligere, at jeg overhovedet med Hensyn til Grundskyldslovgivningen kun ønskede den nuværende Beskatning omlagt. Jeg har aldrig udtalt noget saadant, aldrig! (*Hans Hansen [Rørby]*: Jeg sagde, det var Ministerens Maal). Ja, men det ærede Medlem kan simpelt hen læse, hvad jeg for blot faa Dage siden sagde under Finanslovdebatten angaaende Ejendomsbeskatningslovgivningen her i København, saa vil det ærede Medlem se, at det ærede Medlems Betragtninger var fuldkommen forkerte. I den Henseende kan jeg sige, at min Kurs vil blive ved at være den samme, nemlig den paa ethvert givet Tidspunkt at gennemføre paa det Omraade, hvad der er muligt, hvad de politiske Muligheder tillader; og medens denne Kurs holdes, venter jeg at se, at det